

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

Dnia 28 października 2025 r., sędzia Sądu Najwyższego Jacek Błaszczyk, po zapoznaniu się z pismem A. K., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 74/23:

stwierdzam, że brak jest podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego powyżej postępowania z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

W dniu 3 października 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo A. K., w którym wniósł on o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 74/23. Jako podstawę swojego żądania skazany wskazał wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., w związku z udziałem w składzie orzekającym w instancji apelacyjnej sędziego X. Y., która została powołana do pełnienia powierzonego jej urzędu w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

Ponieważ podniesione przez A. K. uchybienie wskazuje na wystąpienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej w wyroku Sądu II instancji, jego pismo podlega w niniejszym postępowaniu wstępnej kontroli i ocenie pod kątem wystąpienia przesłanek wskazanych w art. 542 § 3 k.p.k. Taka kontrola prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do wszczęcia w trybie art. 542 § 3 k.p.k. postępowania o wznowienie z urzędu w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 74/23, gdyż - wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie doszło do ziszczenia przesłanek z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z nienależytą obsadą Sądu odwoławczego.

Z powszechnie dostępnych informacji wynika, że X. Y. została mianowana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Lublinie - w procedurze z udziałem tzw. neoKRS (tj. KRS ukształtowanej pod rządami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.) w dniu [...] 2019 r. Ta, powołana przez skazanego okoliczność nie jest jednak wystarczająca do stwierdzenia zaistnienia uchybienia w postaci nienależytej obsady sądu rozpoznającego sprawę o sygn. akt II AKa 74/23. Wnioskodawca nie przedstawił bowiem żadnych argumentów świadczących, aby w procesie powołania X. Y. na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Lublinie, czy też po objęciu przez nią urzędu, zaistniały okoliczności uzasadniające przekonanie, że w odbiorze zewnętrznym skład sądu z jej udziałem nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości. Takich okoliczności, w tym wskazujących na powiązania sędziego z władzą wykonawczą czy administracją sądową, nie sposób dopatrzeć się również z urzędu, analizując dostępne materiały, w tym uchwałę KRS o przedstawieniu kandydatury SSO X. Y. Prezydentowi RP.

Skoro tak, to znajduje zastosowanie uchwała 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. oraz uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zgodnie z pkt 2 tej uchwały brak jest podstaw do przyjęcia z góry, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed KRS po 17 stycznia 2018 r. nie spełnia minimalnego standardu bezstronności, a sąd z jego udziałem, jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Aby tak uznać, muszą zaistnieć jeszcze inne okoliczności, wskazujące na brak

niezależności i bezstronności konkretnego sędziego, których wnioskodawca w swoim piśmie nie wskazał, a Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu.

Ponieważ brak jest podstaw do przyjęcia, że sprawa Sądu Apelacyjnego w Lublinie, sygn. akt II AKa 74/23, została rozpoznana przez sąd nienależycie obsadzony, a więc wystąpiła bezwzględna przesłanka odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie zachodzą postawy do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania wznowieniowego z urzędu, na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

[J.J.]

[r.g.]